

Др ДРАГОСЛАВ СТРАЊАКОВИЋ

Родио се у Ужицу 31 (18) маја 1901. године. У месту рођења завршио је основну школу (1912) и гимназију (1921), а филозофски факултет (историјска група) у Београду (1927). Следеће две године (1928. и 1929) провео је у Паризу, радећи у тамошњим архивима и библиотекама на прикупљању грађе за своју докторску дисертацију. Идуће године са истим циљем радио је у Бечу, а 1931. опет у Паризу. Докторски испит са одбраном докторске дисертације „Влада уставо-бранитеља од 1842—1853 — Унутрашња и спољашња политика“ положио је 20. маја 1932, а за доктора филозофије промовисан је 24. јануара 1933. У циљу архивских истраживања провео је и после тога неко време у Бечу (1935) и у Паризу (1938).

Још пре завршених студија био је Страњаковић 1925. постављен за неуказног асистента решењем Ректората, да би 1928. био указом постављен за суплента IV мушке гимназије у Београду, али је истовремено додељен на рад на Универзитету, где је 1931. постављен за асистента на катедри за Народну историју. На тој катедри постаје он 1935. доцент, а 1940. ванредни професор.

За време окупације (1941—1944), кад је извршена нова организација Универзитета, није био преузет у наставничку службу, већ је стављен на расположење Министарству просвете. Од јануара до августа 1944. провео је у логору на Бањици, а 1945. указом Министарства просвете је пензионисан, али како је ускоро законом предвиђено да нико не може стећи пензију пре навршених 50 година, он није могао остварити своју пензију.

Страњаковић је 31. децембра 1946. постављен за хонорарног службеника Српске патријаршије, на ком се положају налазио све до свог избора и постављења за редовног професора Историје Српске цркве на Богословском факултету Српске православне цркве (1955). На том положају остао је до 1958. године.

Умро је 27. новембра 1966.

БИБЛИОГРАФИЈА

Др Драгослав Страњаковић био је плодан писац. Списак његових објављених радова, истраживачких и популарних, до 1955. године износи 138 јединица. То су радови махом из политичке историје српског народа. Зато ћемо овде између њих навести само оне који се баве проблемима Историје Српске цркве и то онако како их је

сам Страњаковић навео у прилогу својој пријави на конкурс у за професора Богословског факултета.

1. *Старине у Новозазарском Санџаку*, Правда од 12, 16. и 29. октобра, 11, 14. и 16. новембра, Београд 1929.

2. *Манастир Рача*, Браство књ. 24, Београд 1930.

3. *Стеван Јовановић, архимандрит манастира Трноше*, Браство књ. 25, Београд 1931.

4. *Писмо херцеговачког митрополита Јеремије руском цару Александру I од 5. априла 1803. године*, Зборник за историју Јужне Србије и суседних земаља, књ. 1, Скопље 1936.

5. *Карађорђе према вери, цркви и свештенству, у књизи Карађорђе*, Београд 1938, 143—154.

6. *Sveti Sava od Stanoja Stanojevića*, Sbornik Matice Slovenske гоџ. XIV, њис. II, Turinski Sv. Martin 1936.

7. *Прота Новак Милошевић*, Политика (Београд) од 21. октобра 1940.

8. *Saint-Sava*, L'Echo de Belgrad 21. I 1940, Beograd 1940.

9. *Како је кнез Милош сузбијао сујеверје и веровање у пропаст земље*, Политика (Београд) од 29. октобра 1940.

10. *Босански фрањевци у Србији 1843. и 1844. године*, Правда (Београд) од 6, 7, 8. и 9. јануара 1940.

11. *Мелентије Павловић, први српски митрополит обновљене Србије 1831—1833*, календар Црква за 1947. годину, Београд 1947.

12. *Пре десет година*, Гласник Српске православне цркве, год. XXXII, 1951, бр. 1, 2, 3, Београд 1951.

13. *Пут на хаџилук пре 115. година*, Гласник СПЦ, год. XXXII, 1951, бр. 12.

14. *Свети Сава*, Гласник СПЦ 1953, 5—14.

15. *Васа Пелагић и митрополит Михаило*, Живот (Сарајево), 1954, бр. 19.

16. *Стопедесетгодишњица устанка у Србији 1804—1954*, Гласник СПЦ, бр. 7—9, Београд 1954.

17. *Биографије неких истакнутијих црквених личности* (Стеван Јовановић архимандрит манастира Трноше, Стеван Стратимировић митрополит, Петар I Петровић Његош митрополит, Јован Јовановић епископ бачки, Хаџи Мелентије Стефановић архимандрит манастира Раче, Хаџи Бера архимандрит манастира у Моравцима, Прота Матија Ненадовић, Поп Лука Лазаревић, Бакон Авакум), Гласник СПЦ, 1954, 177—191.

Као професор Богословског факултета Страњаковић је објавио следеће радове:

18. *Неколико података о српским питомцима на Халки у XIX веку*, Гласник СПЦ, 1955, 76—80.

19. Поводом педесетогодишњице смрти Илариона Руварца архимандрита манастира Гргетеге (1832—1905). Биографија. Гласник СПЦ 1955, 122—133.
20. Мисија митрополита Србије Димитрија у Русији 1913. године, Гласник СПЦ 1956, 191—199.
21. Личност Светог Саве, Гласник 1957, 55—67.
22. Јован Рајић, Гласник СПЦ, 1957, 108—114.
23. Кнез Милош према вери и цркви, Гласник СПЦ 1960, 262—267.
24. Успостављање односа између Српске православне и Англиканске цркве за време митрополита Михаила (1862—63 г.), Гласник СПЦ 1961, 87—92.

Д. Кашић